

**PRÍHOVOR PREZIDENTA SR
pri príležitosti prijatia laureátov ocenenia
Vojenský čin roka 2023**

Bratislava, 7. 2. 2024

Vážený pán podpredseda vlády Slovenskej republiky a minister obrany,
vážený pán náčelník Generálneho štábu,
vážené laureátky a laureáti ocenenia Vojenský čin roka,
milí hostia,

hneď v úvode priznávam, že som sa mimoriadne tešil na dnešné stretnutie. Pretože je to stretnutie s ľuďmi, za ktorých hovoria činy. Činy ušľachtilé, hrdinské – a predovšetkým ľudské.

Anketa Vojenský čin roka už 27 rokov vyzdvihuje výnimočné skutky príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky, ale aj ľudí, ktorí nenosia uniformu, no svojou prácou a svojimi aktivitami podporujú rozvoj našej vlasti a v neposlednom rade i jej bezpečnosť. Viackrát som mal pri rôznych príležitostiach možnosť oceniť profesionálne, odborné i morálne kvality našich vojakov a vojačiek. Aj dnes vám chcem vysloviť vďaka za to, ako obetavo a s akým nasadením si plníte svoje služobné povinnosti. Potvrďujete nepísané pravidlo, že vojenské povolanie nie je prácou, ale poslaním.

Dokazujete tiež, že pilierom Ozbrojených síl je nielen technické a materiálne zabezpečenie, ale predovšetkým výnimoční a oduševnení ľudia. Pomáhate všade tam, kde treba, či už ako príslušníci medzinárodných misií – ale tiež pri požiaroch, povodniach a v mnohých ďalších krízových situáciách. Vašu excelentnosť potvrdzujú aj skutky, ktoré si tento raz vyslúžili ocenenie v ankete Vojenský čin roka. Opäť ste dokázali, aká blízka je vám skutočná odvaha a obetavosť. Potvrdili ste, že sila vojaka nespočíva len v zbraniach a uniforme, ale predovšetkým v jeho srdci a v odhodlaní stáť na strane dobra a spravodlivosti.

Vaše príbehy sú natoľko strhujúce, že si ich človek predstavuje ako obrazy z filmu či napínavého románu. Napríklad príbeh vojaka, ktorý poskytol prvú pomoc človeku postihnutému srdcovým kolapsom. Svojou duchaprítomnou a kvalifikovanou reakciou dokázal darovať to najcennejšie – život, ktorý sa nedá ničím a nijako nahradiť. Rovnako fascinuje odvaha mladého kadeta, ktorý vo vlaku zneškodnil nebezpečného útočníka s nožom.

Nemenej záslužná je však napríklad aj práca učiteliek, ktoré vychovávajú žiakov k vlastenectvu, budujú v nich hrdosť na Slovensko i na jeho Ozbrojené sily – a odovzdávajú ďalším generáciám odkaz Milana Rastislava Štefánika či generálov Goliana a Viesta.

Vážení laureáti ocenenia Vojenský čin roka,

gratulujem vám. Ďakujem vám i všetkým nominovaným. A ďakujem tiež všetkým, ktorí robia dobré skutky hoci aj anonymne a nezištne. Žijeme v časoch, kedy sa mnohí ľudia cítia zneistení, strácajú pocity stability a bezpečia. Spoločnosť ovládajú konflikty a polarizácia. Vaše činy však dokazujú, že dobro, ušľachtilosť a odvaha nevymizli z nášho života. Ste pre nás povzbudením a inšpiráciou. Hrdinské činy totiž nevznikajú z túžby po uznaní, ale z čistej ľudskosti a ochoty pomôcť. Snažme sa byť lepší a všímavejší jeden k druhému, ochotní nezištne podať pomocnú ruku. Práve tak môžeme prispieť k tomu, aby sa na Slovensko vrátil duch zmierenia a porozumenia.

Želám vám pevné zdravie a veľa úspechov pri naplňaní vášho náročného no pre našu vlasť takého významného poslania.

Ďakujem.